

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 stycznia 2025 r.

w sprawie **T.J.** i in.

wniosku obrońcy z dnia 25 listopada 2024 r. o zasądzenie kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

**p o s t a n o w i ł**  
**nie uwzględnić wniosku.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt III KK 444/24 rozpoznał kasację wniesioną przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego E.S. sp. z o.o. z siedzibą w K., od wyroku sądu odwoławczego rozstrzygającego w kwestii odpowiedzialności karnej T.J. i A.Ś.

Postanowieniem z dnia 23 października 2024 r. – wydanym na posiedzeniu w trybie art. 535 § 1 i 3 k.p.k. – Sąd Najwyższy oddalił tę kasację jako oczywiście bezzasadną (pkt 1) i obciążył kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego oskarżyciela posiłkowego E.S. sp. z o.o. z siedzibą w K. (pkt 2).

W piśmie datowanym na dzień 25 listopada 2024 r., ustanowiony przez T.J. obrońca z wyboru – r.pr. P.B., wniósł o zasądzenie od oskarżyciela posiłkowego

E.S. sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz T.J. kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym, według norm przepisanych.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z normą zawartą w art. 636 § 1 k.p.k., w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na zasadach ogólnych ten, kto wniósł środek odwoławczy. Na mocy art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba że ustawa stanowi inaczej, stąd też przywołany wyżej przepis art. 636 § 1 k.p.k. znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie. Z kolei w myśl art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Należy jednak wyjaśnić, że podstawa zasądzenia tych należności nie wynika automatycznie z faktu ustanowienia przez stronę obrońcy lub pełnomocnika. Do wydania orzeczenia w tym przedmiocie wymagana jest bowiem aktywność procesowa podmiotu reprezentującego stronę, polegająca na podjęciu obrończych czynności procesowych przed sądem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2020 r., V KK 457/18, LEX nr 3226198; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2022 r., IV KK 301/22, LEX nr 3455134).

Oceniając z tego punktu widzenia działanie obrońcy T.J., należy stwierdzić – co wynika z akt przedmiotowej sprawy – że r.pr. P.B. w postępowaniu kasacyjnym nie dokonywał w istocie żadnych czynności obrończych przed Sądem Najwyższym. Wypada tu odnotować, że sprawa T.J. w postępowaniu kasacyjnym nie wymagała przeprowadzenia rozprawy, bowiem orzeczenie kończące wydano w trybie art. 535 § 1 i 3 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron, stąd też brak jest podstaw do ustalenia kosztów związanych z obroną podjętą przed Sądem Najwyższym na rozprawie kasacyjnej. Do akt sprawy nie wpłynęła również odpowiedź obrońcy T.J. na kasację oskarżyciela posiłkowego. Artykułowana w przedmiotowym wniosku (którego złożenie jest *de facto* jedyną czynnością obrońcy przed Sądem

Najwyższym) aktywność r.pr. P.B., polegająca na: wykonaniu „*wglądu w akta*” (przed Sądem Najwyższym tego zdarzenia zresztą nie odnotowano w aktach), zapoznaniu się z kasacją oraz odpowiedzią na kasację, jak też udzieleniu skazanemu wszelkich informacji związanych z postępowaniem kasacyjnym – nie wskazuje na czynności procesowe ukierunkowane na oddalenie kasacji oskarżyciela posiłkowego, dlatego też nie może stanowić podstawy faktycznej zasądzenia kosztów ustanowienia obrońcy w postępowaniu kasacyjnym.

Powyższe zatem implikowało wydanie rozstrzygnięcia o nieuwzględnieniu wniosku obrońcy, o czym Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[WB]